

Capo 2

4x **Ami**

Ami **G** **Ami**
Má jediná lásko, už tak dlouhý čas
 G **Ami**
ve svém srdci stále tě mám.
 C **G** **Emi**
Já pochoval jsem otce i matku svou
 Ami **G** **Ami**
a na světě jen tebe už mám.

Kdybych mohla tenkrát se tvojí ženou stát,
šťastně spolu mohli jsme žít.
Teď mužem mým je tesař, ach lásko má
a jemu navždy věrná chci být.

Věř mi můj milý, je pozdě, ty víš,
moje srdce nesmíš už chtít.
Děťátko krásné v mé kolébce spí,
musíš zpátky sám odejít.

Zanech svého muže, ach lásko má,
snad nechceš zůstat navždy chudobná.
Pojď, odpluj se mnou přes moře na sever,
on nemůže ti dát to co já.

A co bys můj milý, co moh' bys mi dát,
kdybych s tebou chtěla odejít.
Snad dal bys mi šaty a nádherný dům,
co s tesařem bych nemohla mít.

Šest krásných lodí já na moři mám,
sedmá v přístavu vyčkává.
A sto patnáct mužů na jejich palubách
tvé rozkazy očekává.

Pojď, oblékni roucho zlatem protkané
a přes boky dej stříbrný pás.
A dítě své se svým mužem zanechej,
vždyť svět má pro nás tisíce krás.

Tu pozvedla z kolébky děťátko své,
hořké slzy smáčely jí tvář.
Buď sbohem mé dítě, Bůh tě opatruj,
já vícekrát už nespátřím vás.

Ami **G** **Ami**
Už nádherná loď plachty své napíná,
 G **Ami**
zářivé plachty z hedvábí má.
 C **G** **Emi**
A na moře široké směr nabírá
 Ami **G** **Ami**
a na ní láska má a já.

Ami G Ami
Ami G Ami
C G Emi
Ami G Ami
Ami Ami Ami

Však nepřešel měsíc a nepřešel den,
vím, nemohlo to déle být.
Když dívka tak hořce začla naříkat
a nemohlo jí nic utišit.

Proč jenom pláčeš, ach moje milá,
vždyť máš tu vše co můžeš si přát.
Pro tesaře snad pláčeš, či pro dítě své,
co nechala jsi v kolébce spát.

Já nepláču pro svého tesaře,
nepláču ani pro dítě své.
Já nad sebou teď pláču, ach lásko má,
že zlákal mě bohatství tvé.

Však nepřešel týden a nepřešel den,
vím, nemohlo to déle být,
když obloha tmavne jako nejtmaší noc
a před bouří se není kam skrýt.

Už běsnící bouře lodí kymácí,
rve vítr cáry plachet bělostných.
A nad černým obzorem hrom burácí,
hlas moře zní jak démonů smích.

Pak poslední vlna loď na bok pokládá
a stěžeň jako stéblo ohýbá.
A do hlubin temných se loď propadá
a s ní i láska má a já.

(pouze zpěv)
Ach, pohlédni vzhůru na tu nádhernou zář
a co ta zlatá brána znamená?
To je brána nebes, ach lásko má,
však pro nás navěky zavřená.

A co je to tam v dálce, mám strach milý můj,
co tak temné a tak hrozné může být?
To je brána pekel, ach lásko má,
tam oba dva teď musíme jít.

Ami G Ami
Ami G Ami
C G Emi
Ami G Ami
Ami Ami Ami